

L 15610P

Státní divadlo Ograva - Činohra Petra Bezruče

Kenneth Grahame - Jiří Strnad : Žabáková dobrodružství

režie : Václav Martinec j.h.

choreografie

texty písní : Jiří Žáček

výprava : Otakar Schindler j.h.

hudba : Pavel Jurkovič

zhlédnuta čs. premiéra 1. června 1984

Činohra Petra Bezruče má jako scéna pro děti a mládež specifické zkušenosti s tvorbou pro tyto věkové kategorie. Dramaturgie proto přesně vystihla i určení dramatisace Žabákových dobrodružství, která jsou uváděna pro děti od sedmi do dvanácti let.

Text, který podle oblíbené knihy anglického autora napsal Jiří Strnad, vybírá z předlohy nejdramatičtější /a pro dětského diváka nejvděčnější/ dějové motivy a skládá je do hravého příběhu s nenásilným morálním posláním, jež poukazuje na cenu přátelství a skromnosti. Vychloubačný a vrtkavý "dobrodruh" Žabák je po různých peripetiích přiveden k rozumu svými přáteli Krtkem, Ondatrou a Jezevcem. Ti mu na závěr pomohou zdat i agresivní Lasičky a Tchoře, kteří obsadili Žabákovu sídlo. Hra záměrně ponechává dostatečný prostor pro takové jevištní nastudování, které staví především na rozvíjení prostorové akce.

Tyto předpoklady výborně naplnila inscenace hostujícího režiséra a choreografa Václava Martince. Ten zřejmě proto, aby posílil fakt dobročinnosti postav Žabákových druhů, došel ve svém pojetí k variantě převlekové komedie. Jsem to právě Jzevec a spol., kde v různých přestrojeních převázejí Žabáka na jeho dobrodružné pouti a chystají mu fingované "úklady", aby uspišili jeho nápravu. Souvislá řada nápaditě rezehrávaných situací, úspěšně v dětském divákově evokujících smích i přiměřenou dávku napětí, je plynule prolnta písničkami a zhudebněnými veršovanými slogany, jež mají v některých případech za úkol

zapejit publikum aktivně do hry. Inscenace organicky využívá možností funkční výpravy, spojující do tvárné jednoty různé scénografické prvky /náznaková deupata zvířat, pás plátna vlnící se jako řeka, revuální eponky s malovanými "jezdícími" auty a vlakem atd./.

Z účinkujících na sebe právem poutá největší pozornost Jan Mazák /Žabák/. Herec spolu s velkými fyzickými nároky, jež role klade, velmi dobře zvládá také potřebné tempo-rytmické členění významových celků, náhlých proměn Žabákovy chování. Ani estetní nezůstává - vají příliš pozadu, ať už se jedná o Moniku Hálovou /Ondatra, Žalářník, Průvedčí, Milestpaší/, Milana Šulce /Krték, Soudce, Výpravčí, Šoféry/, nebo Jana Odla /Jezavec, Žalobce, Strojvůdce, Milestpán/.

Dá se říci, že Ostravští připravili poutavou a sdělnou inscenaci, což potvrzuje i zájem dětí a ohlas mezi jejich pedagogy.